

I bopladsens langhus var der indbudt til solhvervsgilde
alle var budt både tykke og tynde og stor som lille.

Der havde dog fundet en hel del kiven og striden sted
fordi nogle af krigerne gerne ville have deres friller med.

Men da langhuset just ikke var lavet til kvindernes glæde
var der kun de jomfruer som tilhørte huset til stede.

I fadeburet var det JOMFRU LIVA BENLØS der hersede og regerede
da hun just var den eneste der vidste hvordan ildstedet fungerede.

Omkring i vadmelsstuen den rødnesede JOMFRU ULLA humper
hun sørger for nye skind til de garvede kæmpers rumper.

Til dette vigtige hverv og de andre sysler som hun til dagligt går og laver
får hun hjælp af HENNY LØSGÆNGER som ofte kommer med brød til de slunkne maver.

Trællen POUL GÅRDSKAL går rundt i langhusets kroge og mukker
fordi han skal vaske svineblæren der sidder for husets glugger.

For har kæmperne først sat sig ved sulefadet og drukket gammelt øl en stund
kan de alligevel ikke se om månen den er firkantet eller den er rund.

Budstikken er også sendt til høvdingen GUNNAR MÆRKESAMLER og alle hans svende
om at bestige sine gangere og komme til langhuset og give sig til kende.

Kæmpen LAURITS KVINDEKÆR har just været ude at bære VED til baunen
han sukker vemodigt og tænker, det havde nu været bedre med en jomfru i favnen.

Hans tro følgesvend CHRISTIAN FUT sidder oppe på FREJLEV BAUNEHØJ og venter
imens han spekulerer på hvor han kan købe nye skindsko med de højeste procenter.

I langhuset regerer der høvdinge nok så mange
og jævnligt høres råbet HIL HIL i husets gange.

Især er høvdingen og mjødbryggeren JØRGEN GEDDEFANGER ofte på farten
med væbneren PALLE TUNGETALER der lumskt grinende stryger sig over barten.

Alt imens BJARNE BILLEDMAGER og FINN GABHALS sidder og studerer THOMAS KRÆMMERS nye støvle-
hude farer krigeren HENNING SVARTBAG forvildet rundt og råber på Odin og Thor og de andre
guder.

Navnet SVARTBAG har han fået da han blev såret just for ædel dåd at yde
oh hvilket grusomt syn at BERTEL BAES og andre kæmper fik lov til at nyde.

Det at være høvding tager KAJ KUGLETRILLER som et kald
iblandt sine håndgangne mænd kan han tælle HENRIK SKJALD.

Som underholder de omkringliggende bopladsers ved at røre sin lut
(det var før der kom skilt op, om at musik i gården er forbudt).

Og hirdmanden MARTIN KLATØJE som man stundom ved madbordet har til bedste
går rundt og lægger skumle planer om en stridsvogn der kan køre helt uden heste.

Ja mange var de som sad og galede til langbors på huemagerens tofte
DEN KULLEDE FRANK: BIRGER PIBESTILK og GLARHANS i sin guldbroderte kofte.

Foruden ULRIK SNERLEROD som fouragerede mundgodt til madstuens fælles glæde
og KRØLLE KAJ som gik og pudsede seletøjet på de af bopladsens heste der var til stede.

Den samme krølle Kaj er indehaver af bopladsens fineste kærre
den fejler kun det at der mangler et par fjæl i bunden desværre.

Også på NYENGEN sad der nogle brave svende til bords
KJELD JERNBRÆNDER og OVE LANGBEN som var småt til ords.

Også JESPER KNOR, JØRGEN KNUDE og GERT TØRVEMOSE var til stede i salen
de følte sig ofte så forladte og ensomme som den sidste mand på valen.

Og til at kunne imødegå den tilstundende vinter med fyldte lagre
blev de stedse hjulpet af jomfru GUDRUN DEN FAGRE.

De dage hvor krigerne ej er med snekken på vikingefærd
da udøver kæmperne deres fritidssysler hver især.

Der pudses, smøres og skiftes hjul og høres hammerslag
ja køen i vognporten kan godt være lang på sådan en dag.

I runestuen sidder høvdingen CARL ERIK DEN BUGSKÅRNE og ruger mens regnen den pisker gennem langhusets porte og luger.

Alt ind imellem han vandrer til fadeburet efter et krus nybrygget malt sidder han vagtsomt i sin tronstol og venter på at blive til krigsrådet kaldt.

Af og til skikker han STEN SØSTÆRK og KNUD MUMLEGØJ med langskib ud på det store vand at de kunne bringe gods og gode tidender tilbage fra læsøens strand.

Men hjemme gik ANKER DUKAT sammen med JOHN TANGVRIDER som hvæssede ting på sten alt imens han pønsede på hvordan man kunne lave fem oksekærrer om til een.

I stuen indtil sad FINN STORSKRYDER med THORKILD MÅGESKRIG og ERIK DEN MAGRE mens OLE SNORKETRÆ gik i madstuen og dækkede op til deres fælles davre.

Og Allernederst i langhuset just der hvor det åbne DAS det ligger sidder PREBEN PLOVJERN i våbenstuen og samler runer til nye stikker.

Og PEDER LANGRØV som just har været i vinland det gode på vikingefærd fortæller om skralingerne de mærkelige væsener som der lever der.

Og THORKILD DEN DORSKE sidder med udslukt blik som om han ej er den anden VÆER så PEDER LANGRØV må sandsynligvis vente fjorten solopgange endnu før han får svar.

Så nu skulle da alt være klart til det store gæstebud man manglede blot at få sendt de sidste budstikke ud.

Heriblandt til den gamle høvding JOHN GRÅSKEG som boede uden for bopladsens porte og til høvdingen VITOLD MORGENFRYD som havde sommerboplads flere dagsrejser borte.

Også til den tavse EGON LÅSEBRÆKKER var beskeden blevet sendt ja i det hele taget til en hver kæmpe der var noget bevendt.

Og efter at de sidste runer nu er mejslet og ristet her på tavlen så trænger vi sgu til at skylle efter fra halsen og helt ned til navlen.